

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3579/2024
26.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиле АА из села ..., коју заступа Милош Сенић адвокат из ..., против туженог А.Д. „Електромрежа Србије“ из Београда, чији је пуномоћник Јелена Заов Митровић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2453/23 од 16.11.2023. године, на седници одржаној 26.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2453/23 од 16.11.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2453/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11107/2020 од 13.02.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиле којим је захтевала да се утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиле, непокретности на к.п. .. уписаној у л.н. .. к.о. ..., у корист туженог, као власника повласног добра. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужили на име накнаде за успостављену законску стварну службеност на к.п. .. уписаној у л.н. .. к.о. ... у површини, мерама и границама како је описано тим ставом изреке исплати укупан новчани износ од 6.428,40 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 13.02.2023. године па до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужили на име трошкова парничног поступка исплати износ од 87.540,00 динара, у року од 8 дана по правноснажности пресуде, а у случају доцње са плаћањем, обавезан је да на износ трошкова поступка плати и законску затезну камату почев од дана извршности до коначне исплате, под претњом принудног извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, део захтева тужиле, којим су на досуђени износ трошкова парничног поступка из става трећег изреке пресуде захтевали исплату законске затезне камате за случај доцње у исплати, за период почев од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2453/23 од 16.11.2023. године одбијена је жалба туженог и потврђена означена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на одредбе члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП (посебна ревизија), са предлогом да се ревизија сматра дозвољеном и усвоји.

Посебна ревизија, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23), је изузетно правно средство које се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. О дозвољености посебне ревизије одлучује Врховни суд, ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тражене правне заштите је обавезивање туженог на исплату тужиљи накнаде за стварну службеност конституисану у корист туженог провођењем надземних електроенергетских водова далековода преко парцеле тужиље. По оцени Врховног суда, у овом спору није потребно одлучивати о посебној ревизији туженог ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права, а тужени ревизијом не указује на другачије одлуке другостепених судова или овог суда. Ревизијски суд је у више својих одлука изразио став да је правни основ потраживања накнаде од туженог због провођења каблова електричне енергије ваздушним путем изнад земљишта које није у својини туженог стварноправног карактера јер се ради о конституисању законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинско-правних односа, за коју се накнада одређује у парничном поступку применом члана 53. став 3. тог закона и да то потраживање застарева у општем року застарелости из члана 371. Закона о облигационим односима који почиње да тече, имајући у виду одредбу члана 158. Закона о планирању и изградњи (према којој се објекат може користити по претходно прибављеној употребној дозволи, која се издаје када се утврди да је објекат, односно његов део подобан за употребу), од дана доношења решења којим се инвеститору одобрава употреба далековода, пре чијег издавања далековод није могао бити стављен у функцију и коришћен за пренос електричне енергије.

С обзиром на изложено, одлучено је као у првом ставу изреке, на основу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда у поступку у спору мале вредности ревизија није дозвољена, због чега је на основу члана 413. тог закона одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић